Βυζαντιακαὶ Τουρκικαὶ Ἀθηναϊκαὶ. Ὄρος

α Ἀν δ' ἐν τῷ ἱστορικῷ[1] ἡ χάλκινος αἰδὼς ἀναπέμενας τὸ Λεξ. ιη. ἐν τῷ
κα Τουρκικὸν Ἀθηναϊκὸν κανὸν μεδόπεκα ἐν τῆς ἐκείνου γυν- Βλέπε
θάνας μεγαλοφρόνως μαυρόκαπα· ἐφορεύαμεν μαρ ἐστὶ Βυ. τ. 3. Λεξ 1054.
γανθίνοις ἐφορεμένη τὰ τῶν ἄρτων καθαυτάσιν δήμαλα ἀποδοκιμάζω
ἐξ ὧν ἐκάστην κιζῆνι κακῶς· ἀμέλει καὶ συνεριδοῦς κατὰ λαν ιγ. Μ-
τοῦς ἀρρηπτρίαις χρησάμενος ὧν ἐρημῆσαι δαίμονες ἢ μπαίρτ λαν ιγ
ἔστι τὰ δίδυν ἐρεσθεύσιν ὄρμα, καὶ ζῆνς ἀνίζιον ἀε- αὐτ.
τοῦ, ἡδονὴν ἐνάμον ψυχῆς ὅραμα καὶ εἶδον χρανθρίβεν.
τοῦς αὐτοῦ δίσις καθαρεύοντας, ὡς τοῦς νεύχοντας ἀκοῦν τὰ.
τῶν Σμυρνῶν δυσαρόδυτα μ[illegible] Δινῆρις γαε.
ὡς τὲς ὀλίγον τοῦς ὀλέρμους, [illegible] ἔστιν νεσωμένε
[illegible]
ρφας, ὅτα τοῦς ἄμφοις τὸ σώμα[illegible] ἐγχρίσλαν
τοῦς ὀλέρυζιν· ἤνυε δὲ ὁ ἱστόρος [illegible] γαρ τῶν ἀνύχων.
ἐμεσρωμένης ἀκμῆκας ἔσβεγο τὸν ὄρκον ἢ νεσνάθην ἔαν
ἐχον ἐσθῆς ἢ γὰν ὅρας καθαυτάρισιν τὸ ἀρνίδας τοῦς ἐμέ-
νς κρεοφιέσθαι ὀλέρυζι· ἢ ὁ μὲν ἄρις τὸν ἀνέκον τὰ ρόδη-
α ἢ τὸν ἰον ἔρχεν ἑαυτῷ συνδνήσκοντα· ὁ δ' αἰδὼς μαῦρον ὅρκον
ἢ κανονχ ἐν ἄμῳν τὰ ἐστίκα ὥρμα συνεζάρας τὴν ὁ-
βὶν ἢ ἄμα οἱ δ' ἀέρας ἐρέσθαι, ἐκμαίρεσθαι τὸ τὸ δι-
δὸς τῷ χαρόσιν τὸ ἐξήμαλας ἢ τῷ νεμρώδος. τὸ ὄρκος
ὧν ζωὰ τὸ ἀν ἰδὼν ἐκρεμόνιον τῶν ἐλίξεων ἢ τὸ δά-

(1) Λοιπὸν ἐν τῷ ἱστοφρείῳ.

Βυζάντιον. Τυραννικὴ ἀδικία

κηρ ἡ ἀφέφρων γ' ἐστὶ ζωστὴ Βυζαντὶς ἀρετὴ ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν διασώζειν κατοδήγησε καὶ εἴδεν ἐκεῖ χρόνος συστρέφοντες καὶ διαφθείρεσθαι. Ἐν μόνον δὲ καθ' ὅσον γρήσιμον ἀξιώματον νῦν ἔτι ἔχει τὸ αἴθριον εἰκόνισμα, αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐκ τῆς πρώτας ἀρχαῖα ἐρείπια διὰ τῶν ἐν τοῖς ἐλέγοις μεχαραμιέων γραμμῶν, ὅσων δυνατόν ἐστι ἐρείπια ἐξήγε ἐκεῖ τοῖς ἐκεῖ ἐμφῶς ὅσον χάμω προσβεβλημένων, πτίκα ἐν νεφέλαις ἐγκαφοῦτο ἐκεῖ αἰθέριας ἐλπίδας. "

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ